

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 1Csp/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200112
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8619200112.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne L.. H. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX P., občan SR zastúpená Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 100,- eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 100,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 21.1.2019 domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 100,- eur.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod p. zn. 6C/158/2014, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. V predmetnom konaní bola úspešná, keď Okresný súd Svidník vyhovel jej podanej žalobe rozsudkom č. k. 6C/158/2014-100, z 12.1.2017. Rozsudok Okresného súdu Svidník, č. k. 6C/158/2014-100, z 12.1.2017, bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, č. k. 12Co/48/2017-125, zo 6.7.2017. Predmetné rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 28.8.2017 a vykonateľnosť dňa 1.9.2017. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol: „Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia (§ 380 ods. 1 CSP, že odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný), pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pokiaľ sa týka vyhovenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 387 ods. 1 CSP). Dňa 25.5.2010 došlo k uzavretiu revolvingového úveru medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovanou spoločnosťou ako veriteľom, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 1 260,- eur so splatnosťou v 6 mesačných splátkach. Doložené tlačivo i žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru majú vypísané osobné identifikačné údaje veriteľa a jeho obchodného zástupcu, osobné údaje dlžníka a údaje o požadovanom revolvingovom úvere, ktorý má byť vyplnený s tým, že sa žiada čiastka 1 260,- eur s mesačnou splátkou, vrátane úrokov 71,53, celková úroková sadzba 70,01 % a priemerná RPMN 51,49 %. Ďalej je uvedená zmluvná odmena 995,70 eur a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 60,28 %. Na tlačive je ale uvedené v bode 6 údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypíňajte), pričom sadzba a konkrétna výška úveru bola schvaľovaná žalovanou až 25.5.2010. Je potrebné vychádzať z § 43 ods. 1 Občianskeho zákonníka, o prejavoch vôle smerujúcich s uzavretiu

zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým stranám a je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasne vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné včasné konanie, z ktorého možno vyvodíť jej súhlas s jej prijatím návrhu. Ale podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. V danom prípade žalobkyňa podpísala len žiadosť, pričom konkrétna formulácia a podmienky schválenia revolvingového úveru boli robené dodatočne 25.5.2010 spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, a. s. pri schválení, pričom už sú zmeny pri RPMN, a to 69,15 %, či predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí úveru 56,09 %. Aj minimálna modifikácia údajov o schválení revolvingového úveru je z hľadiska § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka novým návrhom, ktorý ale žalovaná nepodpísala, pretože zmluvu podpísala už 19.5.2010. Z toho dôvodu možno konštatovať, že nedošlo k uzavretiu riadnej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. V prípade, že by sa žalovaná ďalej riadila návrhom zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, takýto úver by už nebol dohodnutý v ďalších náležitostiach, a to úrokoch, úrokov z omeškania, či tzv. RPMN, preto tento úver je bezúročný a bez poplatkov. Hodnotenie súdu prvej inštancie o vrátení bezdôvodného obohatenia je v tomto prípade dôvodné, pretože žalovaná spoločnosť mala poskytnúť úver 1 260,- eur, pričom zo strany žalovanej bolo zaplatených bez zmluvného základu 2 069,28 eur. Rozdiel 996,59 eur má žalovaná vydať ako bezdôvodné obohatenie, ako o tom rozhodol súd prvej inštancie. Čo sa týka určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a poplatku 187,31 eur, za túto službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti splátok, uvedenú v dohode o poskytnutí služieb, a to pod bodom 8.1 a táto suma bola odpočítaná z výšky úveru 1 260,- eur bez toho, aby žalobkyňa ako dlžníka túto službu využila, tak sa jedná o zneužitie práva, pokiaľ veriteľ požaduje zaplatiť za niečo, čo spotrebiteľ nevyužil a v dobe podpisu zmluvy 19.5.2010 ani využiť nemohol. Nemohol ani splniť podmienky na odklad splátok, keď mu ešte ani úver nebol schválený. Uvažovaná čiastka, ktorú chcel úverom získať, na krátila 187,30 eur. Jedná sa o nerovnovážne ustanovenie zmluvy, znevýhodňujúcu spotrebiteľa, preto Okresný súd správne rozhodol, pokiaľ určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky o povinnosti zaplatiť poplatok 187,31 eur. V tejto časti rozhodnutia súdu prvej inštancie je správne. Nemožno opomenúť ani tú časť rozhodnutia, ktoré poukazuje už na určenie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky v predchádzajúcich rozsudkoch vo veciach 7Co/220/2014, či 17Co/294/2014, či 20Co/99/2014, alebo 15Co/70/2015 Krajských súdov v Prešove a v Banskej Bystrici. Preto dodávateľ služieb sa mal vyhnúť používaniu tejto spornej podmienky. Odvolací súd sa stotožňuje aj s tým, že neuplynula lehota na uplatnenie nároku, pokiaľ sa žalovaná domáhala vyslovene premlčania nároku žalobkyne. Z hľadiska vyššie uvedených rozhodnutí Krajského súdu v Prešove o neprijateľnej zmluvnej podmienke, nemožno charakterizovať konanie žalovanej spoločnosti pri uzatváraní úverových zmlúv s jasne nevýhodnými podmienkami pre spotrebiteľa, za konania náhodné, ale úmyselné. Preto platí podmienka 10-ročná premlčacia lehota na uplatnenie práva z bezdôvodného obohatenia z hľadiska § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, premlčujú sa práva za 10 rokov odo dňa, kedy k nemu došlo. V danom prípade nemôže byť nárok žalobkyne na vrátenie bezdôvodného obohatenia premlčaný. Krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny v celosti, aj z hľadiska náhrady trov konania.“

Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadostučinenie požaduje vo výške 1 100,- eur, čo predstavuje približne sumu, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť. Súdu dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že žalovaný voči nej použil neprijateľnú zmluvnú podmienku.

3. Okresný súd Svidník v predmetnej veci vydal platobný rozkaz, č. k. 1Csp/4/2019-35 zo dňa 8. marca 2019.

4. Žalovaná dňa 25.3.2019 podala odpor voči platobnému rozkazu, ktorý odôvodnila tým, že žalovaná popiera dôvodnosť žalovaného nároku v celom rozsahu. Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy úvaha o vzniku nároku na finančné zadostučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo

teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Rozhodnutie vo veci sp. zn. 6C/158/2014 vychádza zo záverov založených na všeobecných ustanoveniach Občianskeho zákonníka, nie ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa. Žalobcom vyznačená citácia z rozsudku odvolacieho súdu je vecne a časovo nelogická, nakoľko pri zmluve uzavretej 26.5.2010 nebolo možné predpokladať rozhodnutie z roku 2014 resp. 2015. Žalobkyňa výšku ňou uplatňovaného nároku odôvodňuje tak, že má ísť o sumu, o ktorú sa chcel žalovaný bezdôvodne obohatiť. Uvedené tvrdenie je po skutkovej i právnej stránke nedôvodné. V prvom rade nie je zrejmé, s akou skutkovou okolnosťou žalobca vlastne spája toto tvrdenie. Ak žalobkyňa uvádza, že „súdu dávam do pozornosti aj tú skutočnosť, že žalovaný voči mne použil neprijateľnú zmluvnú podmienku“, potom je potrebné poukázať na tieto štyri podstatné okolnosti: v roku 2010, teda v čase uzavretia zmluvy o úvere, nebola platnosť ustanovení dohody o poskytnutí služby spochybnená; žalobca reálne využil svoje právo z dohody o poskytnutí služby; číslo splátky, dátum splatnosti, splátka, splatené 5 28.10.10 0,00 0,00 / 6 28.11.10 0,00 0,00 / 7 28.12.10 0,00 0,00, v skutkovo a právne podobnej veci, akú posudzoval Najvyšší súd Českej republiky vo veci pod sp. zn. 33Cdo 1956/2007 (v danom prípade išlo o tvrdenie, že spotrebiteľ uhradí cenu darčekového poukazu, ale ktorý keď nevyužije tak nemá nárok na vrátenie ceny daného poukazu. V prípade súdneho konania č. k. 2C/240/2015 išlo o tvrdenie a záver súdu, že si kúpil službu, ešte ju nevyužil a už za ňu zaplatil. Čiže oba prípady majú spoločné - kúpa služby, zaplatenie pri jej zakúpení a pred využitím, bol prijatý záver, ktorého použitie je v tejto veci viac ako príliehavé, a to : „Je navyše v možnostiach spotrebiteľa, aby zabránil

situácii, ktorá by znamenala výhodu pre žalovanú ako dodávateľa, a to jednoducho tým, že kupón pri nákupe tovaru v dojednanej dobe uplatní, prípadne zabezpečí jeho uplatnenie osobou, ktorá kupón (darčekový certifikát) postúpil (daroval). Ide pritom o aktivitu, ktorú možno po spotrebiteľovi spravodlivo požadovať. Zmyslom ustanovení § 55 a § 56 obč. zák. je síce ochrániť spotrebiteľa, avšak iba pred podmienkami nepríjemnými (unfair terms) v spotrebiteľských zmluvách. Ak môže spotrebiteľ elementárnym spôsobom zabrániť tomu, aby došlo k porušeniu rovnováhy práv účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, nemožno mať dojednané podmienky za také, ktoré by ho nepríjemne diskriminovali“, prípustnosť dohody o poskytnutí služby a oddelenosť od zvyšného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere pritom konštatoval napr. aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku, č.k. 43CoR/5/2016-14, na str. 14 (bod 45). Rozdielnosť právneho posúdenia dohody nie je dôvod pre záver o neprijateľnosti.

Ďalším dôvodom, pre ktorý považuje podanú žalobu za nedôvodnú súvisí s povahou uplatňovaného nároku, ktorý zákon vymedzuje ako „primerané“ zadosťučinenie. Na možnosť uplatňovania tohto nároku mimo účelu právnej úpravy poukazuje vo svojom rozhodnutí sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove. Súvislosť tohto záveru s týmto konaním súvisí predovšetkým s tým, či žalobná požiadavka predstavuje nielen uplatnenie existujúceho nároku, ale či je primeraná. Vzhľadom na uplatnenie nároku na finančné zadosťučinenie v konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/15/2016 je žalobou požadovaný nárok nepríjemný, a mimo účelu právnej úpravy. Žalobca na súde už uplatnil nárok na finančné zadosťučinenie v súvislosti so zmluvným vzťahom pod č. 8300028470. V tam podanej žalobe rovnako tvrdil, že ide o uplatňovanie satisfakcie za porušenie spotrebiteľských práv, keď svoje práva musel brániť v súdnom konaní, podaním žaloby. V rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12Co/3/2015 sa uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie sa má chápať ako odmena spotrebiteľovi za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom. Uvedeným konštatovaním sa vymedzuje, že účel primeraného finančného zadosťučinenia súvisí s iniciovaním vlastného postupu k ochrane svojich práv. To, či spotrebiteľ tak urobí jednou alebo viacerými žalobami však neznamená, že nárok na finančné zadosťučinenie by mal vzniknúť v rozsahu rovnajúcom sa násobku počtu podaných žalôb. Navrhol podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Predmetom konania bolo zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 100,- eur.

6. Na pojednávaní dňa 14.10.2019, súd pokračoval v konaní a vec prejednal v neprítomnosti riadne predvolaného žalovaného, podľa § 180 CSP.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci.

8. Z rozsudku Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6C/158/2014 zo dňa 12.1.2017 v v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, č. k. 12Co/48/2017 zo dňa 6.7.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.8.2017, súd zistil, že súd prvý výrokom určil, že poplatok 187,31 eura, ktorý dojednáva žalovaná so spotrebiteľmi v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving!) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 187,31 eura a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 113,52 eura v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Druhým výrokom súd uložil povinnosť žalovanej vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 996,59 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

9. V odôvodnení rozsudku Krajského súdu Prešov súd zistil, že krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia (§ 380 ods. 1 CSP, že odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný), pričom sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pokiaľ sa týka vyhovievania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 387 ods. 1 CSP). Dňa 25.5.2010 došlo k uzavretiu revolvingového úveru medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovanou spoločnosťou ako veriteľom, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 1 260,- eur so splatnosťou v 6 mesačných splátkach. Doložené tlačivo i žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru majú vypísané osobné identifikačné údaje veriteľa a jeho obchodného zástupcu, osobné údaje dlžníka a údaje o požadovanom revolvingovom úvere, ktorý má byť vyplnený s tým, že sa žiada čiastka 1 260,- eur s mesačnou splátkou, vrátane úrokov 71,53, celková úroková sadzba 70,01 % a priemerná RPMN 51,49 %. Ďalej je uvedená zmluvná odmena 995,70 eur a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 60,28 %. Na tlačive je ale uvedené v bode 6 údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte), pričom sadzba a konkrétna výška úveru bola schvaľovaná žalovanou až 25.5.2010. Je potrebné vychádzať z § 43 ods. 1 Občianskeho zákonníka, o prejavoch vôle smerujúcich s uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým stranám a je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasne vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas s jej prijatím návrhu. Ale podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. V danom prípade žalobkyňa podpísala len žiadosť, pričom konkrétna formulácia a podmienky schválenia revolvingového úveru boli robené dodatočne 25.5.2010 spoločnosťou PROFÍ CREDIT Slovakia, a. s. pri schválení, pričom už sú zmeny pri RPMN, a to 69,15 %, či predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí úveru 56,09 %.

10. Aj minimálna modifikácia údajov o schválení revolvingového úveru je z hľadiska § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka novým návrhom, ktorý ale žalovaná nepodpísala, pretože zmluvu podpísala už 19.5.2010. Z toho dôvodu možno konštatovať, že nedošlo k uzavretiu riadnej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. V prípade, že by sa žalovaná ďalej riadila návrhom zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, takýto úver by už nebol dohodnutý v ďalších náležitostiach, a to úrokoch, úrokov z omeškania, či tzv. RPMN, preto tento úver je bezúročný a bez poplatkov. Hodnotenie súdu prvej inštancie o vrátení bezdôvodného obohatenia je v tomto prípade dôvodné, pretože žalovaná spoločnosť mala poskytnúť úver 1 260,- eur, pričom zo strany žalovanej bolo zaplatených bez zmluvného základu 2 069,28 eur. Rozdiel 996,59 eur má žalovaná vydať ako bezdôvodné obohatenie, ako o tom rozhodol súd prvej inštancie.

11. Čo sa týka určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a poplatku 187,31 eur, za túto službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti splátok, uvedenú v dohode o poskytnutí služieb, a to pod bodom 8.1 a táto suma bola odpočítaná z výšky úveru 1 260,- eur bez toho, aby žalobkyňa ako dlžníka túto službu využila, tak sa jedná o zneužitie práva, pokiaľ veriteľ požaduje zaplatiť za niečo, čo spotrebiteľ nevyužil a v dobe podpisu zmluvy 19.5.2010 ani využiť nemohol. Nemohol ani splniť podmienky na odklad splátok, keď mu ešte ani úver nebol schválený. Uvažovaná čiastka, ktorú chcel úverom získať, na krátila 187,30 eur. Jedná sa o nerovnovážne ustanovenie zmluvy, znevýhodňujúcu spotrebiteľa, preto

Okresný súd správne rozhodol, pokiaľ určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky o povinnosti zaplatiť poplatok 187,31 eur. V tejto časti rozhodnutia súdu prvej inštancie je správne. Nemožno opomenúť ani tú časť rozhodnutia, ktoré poukazuje už na určenie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky v predchádzajúcich rozsudkoch vo veciach 7Co/220/2014, či 17Co/294/2014, či 20Co/99/2014, alebo 15Co/70/2015 Krajských súdov v Prešove a v Banskej Bystrici. Preto dodávateľ služieb sa mal vyhnúť používaniu tejto spornej podmienky. Odvolací súd sa stotožňuje aj s tým, že neuplynula lehota na uplatnenie nároku, pokiaľ sa žalovaná domáhala vyslovene premlčania nároku žalobkyne. Z hľadiska vyššie uvedených rozhodnutí Krajského súdu v Prešove o neprijateľnej zmluvnej podmienke, nemožno charakterizovať konanie žalovanej spoločnosti pri uzatváraní úverových zmlúv s jasne nevýhodnými podmienkami pre spotrebiteľa, za konania náhodné, ale úmyselné. Preto platí podmienka 10-ročná premlčacia lehota na uplatnenie práva z bezdôvodného obohatenia z hľadiska § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, premlčujú sa práva za 10 rokov odo dňa, kedy k nemu došlo. V danom prípade nemôže byť nárok žalobkyne na vrátenie bezdôvodného obohatenia premlčaný. Krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny v celosti, aj z hľadiska náhrady trov konania.“

12. Na pojednávaní konanom dňa 14.10.2019 zástupca žalobkyne uviedol, že trvá na podanej žalobe ako aj jej dôvodoch v plnom rozsahu. Podľa názoru žalobkyne bola naplnená hypotéza právnej normy, a to § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Tým, že žalobkyňa bola úspešná v konaní, ktoré uviedli v žalobe, výšku primeraného finančného zadosťučinenia v požadovanej výške 1 100,- eur považuje za primerané. Jednak k tejto výške nie je stanovená žiadna zákonná inštrukcia, avšak poukázal na to, že na osobu žalovanej, ktorá je veľkým nebankovým subjektom a na všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia. Pri určovaní vychádzala aj z hodnoty sporu, ktorý žalobkyňa viedla. Ďalej uviedla, že nesúhlasí s názorom žalovanej, že neuviedla, ktoré práva žalobkyne ako spotrebiteľky boli porušené. Tu sa v plnom rozsahu odvolala a poukázala na odôvodnenie tunajšieho súdu sp. zn. 6C/158/2014, ktorého dôvody sú žalovanému známe ako aj hypotéza právnej normy uvedená v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ ide o argumentáciu, že už bolo žalobkyni priznané finančné zadosťučinenie v inom konaní, a to sp. zn. 7C/15/2016 tu uviedla, že išlo o iný skutkový stav ako v tomto konaní a pre účely tohto konania je táto skutočnosť bezvýznamná. Navrhla žalobe vyhovieť a priznať žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

13. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

14. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

20. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žaloba je dôvodná, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobkyne. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/158/2014 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Žalovaná v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/158/2014 dosiahla určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá ju zaväzovala zaplatiť neprijateľnú odplatu vo výške 187,31 eura, resp. 113,52 eura z dohody o poskytnutí služby a vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 996,59 eur.

21. Požadované finančné zadosťučinenie vo výške 1 100,- eur považuje súd za primerané s poukazom na to, že pokiaľ by žalovaná vo vyššie uvedenom konaní nedosiahla úspešné uplatnenie svojich spotrebiteľských práv, vznikla by jej finančná ujma minimálne vo výške 996,59 eur.

22. Naviac, ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje ako podmienku vznik ujmy, ba dokonca ani spôsobilosť porušenia privodiť ujmu spotrebiteľovi tak, ako to bolo v znení zákona účinného do 9.6.2013. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, preto postačuje iba úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v danom prípade preukázané bolo. Právne zastúpená žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/158/2014 úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľky, keď dosiahla určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa bola aktívna a konanie sa viedlo na základe ňou podanej žaloby voči žalovanému.

23. Priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia musí byť primeraná, aby naplnila satisfakčnú, výchovnú a odstrašujúcu funkciu tohto právneho inštitútu. V konkrétnom prípade sa môže výška primeraného finančného zadosťučinenia rovnať aj majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila, resp. vznikla. V tomto konaní však žalobkyňa požadovala zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 1 100,- eur, čo vzhľadom na skutočnosť, že jej vznikla ujma vo výške 996,59 eur a naviac dosiahla určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá ju zaväzovala zaplatiť neprijateľnú odplatu vo výške 187,31 eura, resp. 113,52 eura z dohody o poskytnutí služby je primerané, aby splnilo odradzujúcu a satisfakčnú funkciu vo vzťahu k profesionálom, ktorí sa zaoberajú poskytovaním spotrebiteľských úverov.

24. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného, že žalobkyňa bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 7Csp 15/2016 z tej istej zmluvy, túto považuje súd za nedôvodnú.

25. Žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.7C 422/2013 bola žalovaná v postavení spotrebiteľa. V uvedenom konaní bola žalobkyňa úspešná, keď dosiahla zamietnutie žaloby. Úverová zmluva bola v uvedenom konaní posúdená ako absolútne neplatná pre rozpor z dobrými mravmi.

26. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 7Csp 15/2016 bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 450,- eur z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojich práv a dosiahla zamietnutie žaloby v konaní sp.zn. 7C 422/2013, na základe ktorej od nej teraz žalovaný žiadal zaplatiť nároky z neplatného právneho úkonu v rozpore z dobrými mravmi.

27. V tomto konaní žalobkyňa žiadala primerané finančné zadosťučinenie za úspešné uplatnenie porušenia svojich spotrebiteľských práv v konaní sp.zn. 6C 158/2014, ktoré vyvolala svojou žalobou. V tomto konaní dosiahla žalobkyňa určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá ju zaväzovala zaplatiť neprijateľnú odplatu vo výške 187,31 eura, resp. 113,52 eura z dohody o poskytnutí služby a vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 996,59 eur.

28. Obe základné konania (7C 422/2013 a 6C 158/2014) boli vedené na základe rozdielnych skutkových tvrdení a predmet konania nebol totožný. Na tom nič nemení skutočnosť, že obe konania mali základ v jednom úverovom vzťahu medzi stranami sporu. Výsledky oboch konaní založili pre žalobkyňu ako spotrebiteľku naplnenie hypotézy predpokladanej v ustanovení § 3 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

29. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia je správne a spravodlivé, aby táto zohľadňovala aj ujmu, ktorá spotrebiteľovi hrozila, pokiaľ by žalovaný uplatňoval voči nemu nároky z neprijateľných zmluvných podmienok, čím sa naplní aj odradzovacia funkcia tohto satisfakčného prostriedku. Z uvedeného hľadiska sa súdu javí ako primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 100,- eur.

30. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).